

spune intotdeauna adevarul si nu va mai trebui sa tii minte nimic (Mark Twain)

TRIBUNA NOASTRA

magazin
pentru romanii canadieni
si nu numai

decembrie 2008 - ianuarie 2010

[prima pagina](#)

[sumar](#)

[arhiva](#)

[redactia](#)

Un talent viguros

Basile Gliga

În ultimii ani, stabilit la Montreal, poetul Ionuț Caragea, reușește să se facă cunoscut, nu numai în comunitatea românească, ci și publicului din Canada atât prin creația sa cât și prin activitatea de promovare a culturii românești. Împreună cu poetul Adrian Erbiceanu a pus bazele «Asociației scriitorilor de limbă română din Quebec», Asociație ce și-a creat propria sa editură. În scurt timp, Asociația a devenit cunoscută în Canada și România, reușind să aibă în rândurile sale, poeți și scriitori de marcă.

Astăzi, poetul lansează ultimul său vo-lum «Absența a ceea ce suntem», în editura “Fides” Iași, România.

Poetul, chiar dacă își părăsește țara, rămâne legat prin toate fibrele ființei sale de pământul de obârșie. Limba este «instrumentul de lucru» și nicio limbă nu poate reda simțirile profunde ale unui poet ca limba sa maternă. Fiecare cuvânt este vibrație ce izvorăște din sufletul poetului.

În poeziile sale, Ionuț Caragea are un discurs filozofic asupra aspectelor existențiale ale poetului:

«să fii ascet și să umbli prin lume
să fii sărac și cu multe volume
să fii iubit și să fii împotriva
să fii frumos și urât deopotrivă».

(Să fii poet)

Poetul încearcă să-și depășească limitele fizice și să transceadă ceea ce ne divizează între trup și spirit:

«am devenit prieten cu privirea
fără tânguirea privirii
am devenit prieten
cu ceea ce-mi viscolește sufletul
ca o armată de corbi
ce păcat, o zei, ce păcat
am devenit cuvântul și doar cuvântul
care-mi permite neîncetat să mă rog
la mormântul meu acoperit de flori»
(Mormânt acoperit de flori).

Precum la Bacovia, în lirismul său găsim influențele simbolismului francez:

«orbesc de atâta zăpadă orbesc
și tot ce-mi rămâne este marea mea cea neagră
ca un corb cu gingii însângerate
ca un corb cu lacrimi în ochi
zburând în fiecare seară la marginea viselor mele
redându-mi vederea de-altădată.»

(Metastaza zăpezii)

Pentru IONUȚ CARAGEA, poezia reprezintă viața în cele mai diferite ipostaze :

«poezia este mântuire, dumnezeire,
posedare și exorcizare.

poezia este blestem și surghiun.

poezia este crucea poetului

și drumul Golgotei.»

(A fi sau a nu fi poezie).

Citind scrierile lui Ionuț Caragea, "Absența a ceea ce suntem" fiind al 9-lea volum publicat, realizăm că avem în fața noastră un talent viguros ce ocupă un loc de frunte în pleiada tinerilor poeți români.